

บทคัดย่อ

สถานประกอบการบางแห่งอาจตัดสินใจไม่สมัครขอเงินกู้หรือสินเชื่อแม้จะมีความต้องการเงินทุน เนื่องจากเขาคิดว่าใบสมัครขอเงินกู้จะไม่ได้รับการอนุมัติ สถานประกอบการดังกล่าวอาจถูกจัดว่าเป็นผู้กู้ที่หมดกำลังใจ การศึกษานี้มุ่งสนใจกรณีของประเทศไทยและใช้ข้อมูลจากการสำรวจองค์กรของธนาคารโลก ชุดข้อมูลจากปี ค.ศ. 2016 ซึ่งให้เห็นว่าสถานประกอบการจำนวน 359 แห่งจาก 420 แห่งถูกจัดเป็นผู้กู้ที่หมดกำลังใจ หลังจากนั้น แบบจำลองโพรบิทถูกใช้ในการประมาณความสัมพันธ์ระหว่างการหมดกำลังใจของผู้กู้ยืมและลักษณะของสถานประกอบการ ผลการศึกษาชี้ว่าการหมดกำลังใจของผู้กู้ยืมมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับอายุและขนาดของสถานประกอบการ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับประสบการณ์ของผู้บริหารสูงสุด นอกจากนี้เมื่อผู้กู้ที่หมดกำลังใจถูกแบ่งออกด้วยเหตุผลหลักของการหมดกำลังใจ ยังพบว่าประสบการณ์ของผู้บริหารสูงสุดมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการหมดกำลังใจของผู้กู้ยืมทั้งด้วยเหตุผลและด้วยอารมณ์

Abstract

Some establishments may decide not to apply for a loan even though they need funds, simply because they think that their loan applications will not be approved. These establishments may be classified as discouraged borrowers. This study focuses on the case of Thailand and employs data from the World Bank's Enterprise Survey. The data set from 2016 indicates that 359 establishments out of 420 establishments can be classified as discouraged borrowers. A probit model is then employed to estimate the relationship between borrower discouragement and firm characteristics. The results indicate that borrower discouragement is negatively associated with the firm's age and size but positively associated with the experience of its CEO. When discouraged borrowers are divided into two groups based on their main reasons, it is still found that the experience of its CEO is positively associated with borrower discouragement because of rational and emotional causes.